

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.312/2024/3/II.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselője:

Kántor, Szilasi, Sárközy és Társai Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe.; ügyintéző: dr. Sárközy Szabolcs ügyvéd és dr. Kántor Attila ügyvéd

Az alperesek:

I.r. alperes, alperesek címe – I. rendű

II.r. alperes, alperesek címe – II. rendű

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe; ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 31.P.20.977/2024/7/II.

A fellebbezést benyújtó fél: a felperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 20.000 (húszezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az I. rendű alperes szerkesztésében, a II. rendű alperes kiadásában megjelenő portál internetes sajtótermékben dátum napján, a rovat neve rovatban „cikk címe” című cikk jelent meg.

A cikk az alábbiakat tartalmazza:

„Az utóbbi időben többször is gondot okozott a szövetség akadozó, lefulladó jegyértékesítési rendszere, ahogy a szövetség belső működéséhez és a sportszervezői adminisztrációhoz használt ügyviteli rendszer hibái is közmondásosak. A futballszurkolók, a sportolók és az szövetség-ben dolgozók életét egyaránt megkeserítő informatikai megoldások mind a egyéb érdekeltl által vezetett felperes-hez kötődő cégek munkáját dicsérik. Magyarán cikk címe.”

Ezt követően a cikk azt taglalja, hogy az szövetség tíz éve képtelen megoldani a zökkenőmentes jegyértékesítést, a jegyértékesítési rendszere megbízhatatlan, minden jelentős meccs előtt összeomlik, az szövetség dolgozói évek óta kilátástalan harcot vívnak a szövetség másik nagy IT-rendszerével, az rendszer neve (rendszer neve) nevű ügyviteli szoftverrel.

cikk alcíme

Az szövetség két nagy informatikai rendszerében a sorozatos hibákon kívül egy közös van: a jegyértékesítő és az ügyviteli rendszert is az felperes-hez kötődő cégek fejlesztik. Tekintettel arra, hogy a szövetség elnöki tisztségét 2010 óta egyéb érdekeltl, az felperes elnöke tölti be, az említett IT-projektek beszállítóinak kiválasztása erősen problémás. Ha azonban mélyebbre ásunk az ügyekben, kifejezetten úgy tűnhet: a szövetség körül tudatosan építettek ki egy pénzszivattyúzásra létrehozott céghálót...(.....)

Az cég Kft. biztosítja az online jegyértékesítő rendszert. ... Az cégről azt érdemes tudni, hogy indulásától fogva szoros kapcsolatot ápol az felperes-vel. Ahogy a cég saját weblapján is fogalmaznak: Az cég 1995-ben az felperes Igazgatósága exkluzív jegyértékesítési szolgáltatásaként elsőként jelent meg a hazai jegyértékesítési piacon elektronikus bankkártya-tranzakciókezeléssel.

Mindezek után az sem meglepő, hogy az felperes a alkalmazás mobilalkalmazásba gyakorlatilag beépítette, integrálta az cég jegyértékesítő szolgáltatását, tehát nyíltan vállalt üzleti együttműködést tartanak fent a céggel.

Céghálót szőttek az szövetség köré

A futballszövetség ügyviteli rendszerével, az rendszer neve-val kapcsolatban még szembeötlőbb a probléma. ... A fejlesztésért a cég2 Kft. volt a felelős, ami 2015 novemberében épp tulajdonosváltáson esett át. Az új kizárólagos tulajdonos a hivatalosan is az felperes-csoportba tartozó cég3 Zrt. lett, amely így éveken át vastagon számlázható projekthez jutott.

A történet azonban itt még nem ér véget ... Az szövetség elnökségének döntése értelmében elindul az rendszer neve 2.0 fejlesztése, ami vélhetően ismét többszáz millió forintba fog kerülni. ...

... a feladatba belebukó cég2 egy másik felperes-közelin informatikai szolgáltatóra, az cég4re cserélték.

Bár ez a cég a korábbinál sokkal komolyabb szakmai ismertséggel rendelkezik, a bankkal összefonódását világosan jelzi, hogy a nemzetközi terjeszkedése szinte pontosan leköveti az felperes külföldi akvizícióit: ország1, ország2, ország3, ország4.

Ha pedig ez sem lenne elég beszédes, a cég legfontosabb ügyfeleként is az felperes-csoportot tartja számon.”

[2] A felperes helyreigazítási kérelemmel fordult az I. rendű alpereshez és kérte az alábbi helyreigazító közlemény közzétételét.

„Helyreigazítás:

A portál internetes sajtótermékben dátum-én „Cégháló szőtt az szövetség köré az felperes” címmel, szerző megjelölése nélküli cikket tettünk közzé. A cikk címe és az alábbi közlései valótlan tényállításokat tartalmaznak, illetve kisebb részben való tényeket hamis színben tüntetnek fel.

A cikk címe valótlanul állítja, hogy: „cikk címe”

A cikk annak lead-jében valótlanul állítja, hogy: „Magyarán cikk címe”

A cikk annak lead-jében „Az utóbbi időben többször is gondot okozott a szövetség akadozó, lefulladó jegyértékesítési rendszere, ahogy a szövetség belső működéséhez is a sportszervezői adminisztrációhoz használt ügyviteli rendszer hibáit is közmondásosak. A futballszurkolók, a sportolók és az szövetség-ben dolgozók életét egyaránt megkeserítő informatikai megoldások mind a egyéb érdekelt1 által vezetett felperes-hez kötődő cégek munkáját dicsérik” közlésben az szövetség jegyértékesítési és más informatikai rendszereiben esetlegesen előforduló hibákat abban a hamis színben tünteti fel, hogy az felperes céghálót szőtt az szövetség köré.

A cikk a cikk alcíme” alcím alatt az felperesra utalva valótlanul állítja, hogy: „a szövetség körül tudatosan építettek ki egy pénzszivattyúzásra létrehozott céghálót”.

A cikk a cikk alcíme” alcím alatti „Az szövetség két nagy informatikai rendszerében a sorozatos hibákon kívül egy közös van: a jegyértékesítő és az ügyviteli rendszert is az felperes-hez kötődő cégek fejlesztik. Tekintettel arra, hogy a szövetség elnöki tisztségét 2010 óta egyéb érdekelt1, az felperes elnöke tölti be, az említett IT-projektek beszállítóinak kiválasztása erősen problémás” közlésben az szövetség informatikai rendszereiben esetlegesen előforduló hibákat, valamint a szövetség elnöki tisztségének egyéb érdekelt1, az

felperes elnöke általi betöltését abban a hamis színben tünteti fel, hogy az felperes a szövetség körül tudatosan épített ki egy pénzszivattyúzásra létrehozott céghálót.

A cikk a cikk alcíme” alcím alatti „Mindezek után az sem meglepő, hogy az felperes a alkalmazás mobilalkalmazásba gyakorlatilag beépítette, integrálta az cég jegyértékesítő szolgáltatását, tehát nyíltan vállalt üzleti együttműködést tartanak fent a céggel” közlésben az felperestől teljesen független cég jegyértékesítő szolgáltatásnak a alkalmazás mobilalkalmazásba történő beépítését, integrálását abban a hamis színben tünteti fel, hogy az felperes az szövetség köré céghálót, illetve pénzszivattyúzásra létrehozott céghálót szőtt, épített ki.

A cikk alcíme az felperesra utalva valótlanul állítja, „céghálót szöttek az szövetség köré”

A cikk a „Céghálót szöttek az szövetség köré” alcím alatti „Az alkalmazást egy korábbi, rendkívül elavult rendszer leváltása érdekében kezdték fejleszteni, és az eredeti tervek szerint 2015 decemberében kellett volna működésbe állnia, ám az indulás közel egy évet csúszott. A fejlesztésért a cég2 Kft. volt a felelős, ami 2015 novemberében épp tulajdonosváltáson esett át. Az új kizárólagos tulajdonos a hivatalosan is az felperes-csoportba tartozó cég3 Zrt. lett, amely így éveken át vastagon számlázható projekthez jutott.” közlésben az azóta megszűnt cég2 Kft. felperes közvetlen tulajdonába való tartozását és az szövetség részére történő informatikai szolgáltatás nyújtását abban a hamis színben tünteti fel, hogy az felperes az szövetség köré céghálót, illetve pénzszivattyúzásra létrehozott céghálót szőtt, épített ki.

A cikk a „cikk alcíme3” alcím alatt valótlanul állítja, hogy az felperestől teljesen független cég4 Zrt. „felperes-közelit informatikai szolgáltató”.

A cikk a „cikk alcíme3” alcím alatti „Hogy a fejlesztést ezúttal szakszerűen végzik-e el, egyelőre még nem tudható. Az a tény viszont kevés bizakodásra adhat okot, hogy a feladatba belebukó cég2-t egy másik felperes-közelit informatikai szolgáltatóra, az cég4re cserélték” közlésben az felperestől teljesen független cég4 Zrt. szövetség részére történő informatikai szolgáltatás nyújtását abban a hamis színben tünteti fel, hogy az felperes az szövetség köré céghálót, illetve pénzszivattyúzás létrehozott céghálót szőtt, épített ki.

Ezzel szemben a valóság az, hogy:

- az felperes nem szőtt céghálót a szövetség köré;
- az felperes az szövetség körül sem tudatosan sem másképp nem épített ki pénzszivattyúzásra, tehát jogellenes pénzjuttatások eszközlése céljából létrehozott céghálót;
- az felperes és az cég között nincs semmilyen olyan tulajdonosi vagy egyéb érdekesség, kapcsolat, személyi kötődés, amely céghálónak minősülne, illetve semmilyen olyan egyéb kapcsolat sincsen, amely a céghálónak, vagy pénzszivattyúzásra létrehozott céghálónak minősülne;
- a korábban az felperes közvetett tulajdonába tartozó, azóta megszűnt cég2 Kft. szabályosan és átláthatóan pályázó IT szolgáltatóként az szövetség fejlesztéseire önmaga mindenféle cégháló igénybevétele nélkül pályázott, majd végezte a fejlesztési és üzemeltetési feladatokat az szövetség részére 2015 eleje és 2019 vége között, amely érintett időszakban az felperes hozzávetőleg négyszer több szponzorációs és egyéb támogatást nyújtott az szövetségnek, mint amit a cég2 Kft. az szövetség részére ténylegesen elvégzett szolgáltatásaiért az szövetség-től kapott és a cég2 Kft. maga is szponzorálta és támogatta a szövetséget; továbbá
- a jelentős nagy tapasztalattal és jelentős erőforrásokkal rendelkező IT szolgáltató, az cég4 Zrt. nem „felperes-közelit informatikai szolgáltató”, az felperes és az cég4 Zrt. között

semmilyen olyan tulajdonosi, vagy egyéb érdekelttség, kapcsolat, személyi kötődés nincs, amely alapján az cég4 Zrt.-t felperes-közeli informatikai szolgáltatónak lehetne nevezni, illetve annak minősülne, az cég4 Zrt. az felperestől teljesen független informatikai szolgáltató, továbbá az felperes és az cég4 Zrt. között semmilyen olyan tulajdonosi vagy egyéb érdekelttség, kapcsolat, személyi kötődés nincs, amely céghálónak minősülne, illetve semmilyen olyan egyéb kapcsolat sincsen, amely céghálónak vagy pénzszivattyúzásra létrehozott céghálónak minősülne.”

[3] Az I. rendű alperes a felperes kérelmének nem tett eleget.

[4] A felperes keresetében az I. rendű alperesnek az előzetes kérelemben foglaltakkal azonos helyreigazító közlemény közzétételére kötelezését, valamint a II. rendű alperes perköltségben marasztalását kérte.

[5] Előadta, hogy a sérelmezett közlések a személyének megítélése szempontjából lényegesnek minősülnek, és valótlannul azt közlik, hogy jogosulatlan módon, céghálón keresztül jut hozzá, szerzi meg az szövetség forrásait, a szövetség vagyonát törvénybe ütközően szipolyozza ki, jogellenes pénzjuttatásokhoz fér hozzá.

Nem vitatta, hogy a cikkben említett cégekkel polgári jogi jogviszonyban, üzleti kapcsolatban áll. A cikkben említett cég Kft.-vel és az cég4 Zrt.-vel nincs sem közvetlen, sem közvetett tulajdonosi vagy személyi kapcsolata, más érdekeltsege, e cégek nem felperes-közelinek minősülő cégek, és valótlannul állítás, hogy e cégekkel céghálót alkot.

Előadta, hogy az szövetség fejlesztéseire a cég2 Kft. IT szolgáltatóként maga, mindenféle cégháló igénybevétele nélkül pályázott és végzett tevékenységet, a cég2 az szövetség részére végzett szolgáltatásaiért díjazást kapott, a cég2 Kft. az szövetség-t maga is szponzorálta, és nem lehet olyan céghálót kimutatni, amit ő szőtt volna.

Nézete szerint a cikk a való tényeket egyoldalúan, megtévesztésre alkalmas és önkényes módon csoportosította, téves következtetés levonására vezető módon kiemelve, csoportosítva közölt tényeket, a közölt tartalom téves következtetés levonására ad alapot, a tényeket hamis színben tüntette fel, a cikk lényeges körülményekről nem számol be, nem ad teljeskörű tájékoztatást, az olvasó nem jut megfelelő információ birtokába. A cikk és a kifogásolt közlések nélkülözik az egységes joggyakorlat által megkövetelt oksági és logikai láncolatot.

[6] Az alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérték.

Azzal érveltek, hogy felperes közéleti szereplő, a cikk pedig közügyekben való megszólalásnak minősül, a sajtónak jogában áll a legnagyobb és legbefolyásosabb gazdasági társaságok, valamint a sportszövetségek gazdasági és cégjogi kapcsolatrendszerét, a közpénzekkel kapcsolatos gazdálkodást, az üzleti érdekeltégeket vizsgálni, és értékelni.

Nézete szerint a felperes valójában három közlést sérelmez: 1. a felperes céghálót szőtt az szövetség köré, 2. tudatosan épített ki egy pénzszivattyúzásra alkalmas céghálót, 3. az cég4 Zrt. felperesközeli informatikai szolgáltató. Az 1. és 2. közlés valójában azonos, ami kellő

ténybeli alapon nyugvó értékítélet, újságírói vélemény, amellyel kapcsolatban helyreigazítás nem igényelhető.

A cikk központi témája a felperes és az szövetség elnökének egyező személye, és az szövetség hibás informatikai rendszerei, a jegyértékesítési és az ügyviteli rendszere fejlesztőinek a felpereshez fűződő gazdasági kapcsolata.

Az írás beszámol a gazdasági kapcsolatról, az szövetség online jegyértékesítési rendszerét az cég Kft. biztosította, e cég és a felperes együttműködése 1995-ben indult, az cég szolgáltatását az felperes alkalmazás mobilalkalmazásba integrálták; az szövetség ügyviteli rendszerének fejlesztője a cég2 Kft. volt, e cég az felperes csoportba tartozó cég3 Zrt. tulajdonába került; később az szövetség az ügyviteli rendszere fejlesztésére az cég4-t bízta meg, akit „felperes közeli” informatikai szolgáltatónak nevezett a cikk, a cikk közli e cég és a felperes közötti kapcsolatot is, a cég4 maga az felperes csoportot tartja a legfontosabb ügyfelének, a nemzetközi terjeszkedése is követi a felperes terjeszkedését.

A felperes maga sem vitatta a cikkben említett három céggel való üzleti kapcsolatát; az írás tartalmazza a felperes és a cégek gazdasági kapcsolatára vonatkozó, az értékítéletét megalapozó tényeket és információkat, a cikkben közölt tényekből és kapcsolatokból azt a következtetést vont le az újságíró, hogy e társaságok több szálon kötődnek a felpereshez.

Nézete szerint a cikk tartalmazza a cégháló, illetve a pénzszivattyú közlést megalapozó valós tényeket, amelyek alapján az újságíró a véleményét közölte, a vékony ténybeli alap fennáll, a sérelmezett közlések véleménynek tekintendők; a bíróság a következtetés minőségét nem vizsgálhatja, a vélemény minősítésével a politikai vitát nem döntheti el.

Az olvasónak az írás tartalma alapján lehetősége van annak megítélésére, hogy a következtetés levonására okszerűen, a logika szabályainak megfelelően került-e sor, vagy sem, az értékelést az olvasó maga el tudja végezni.

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt az I-II. rendű alperesek javára egyetemlegesen 50.000 forint + áfa perköltséget.

Felhívta a felperest, hogy az állam javára fizessen meg 36.000 forint eljárási illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára a határozat jogerőre emelkedését követő hatvanadik napig.

[8] Határozatának indokolásában hivatkozott Magyarország Alaptörvénye IX. cikkének (2) és (6) bekezdésére, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. §-ára, 10. §-ára, a 12. § (1) bekezdésére, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 495. §-ára, és a 496. §-ára, továbbá a Kúria PK 12. és 14. számú állásfoglalására.

[9] Rögzítette, miszerint a cikk témája közügyet érint, a felperes pedig közéleti szereplő, ezért a vele kapcsolatos közlések esetében nagyobb a törési kötelezettsége.

[10] Az írás címe „céghálót szőtt az szövetség köré” egy figyelemfelkeltő állítás, a „cégháló” kifejezés az újságíró cikkbéli közlései, az abban közölt tények alapján levont következtetés, egy állításként megfogalmazott vélemény, amely miatt helyreigazítás nem igényelhető.

A cikk arról szól, hogy az felperes elnöke egyéb érdekelt 2010 év óta a szövetség elnöke is. Mivel a vezetőjük azonos személy, személyi kapcsolódás áll fenn, és ezen kapcsolódás miatt vizsgálta a felperes és az szövetség kapcsolatát, az utóbbi informatikai rendszerei és ezek fejlesztésével, működtetésével összefüggésben.

A felperes tévesen hivatkozott arra, hogy a cikk arra vonatkozó tényállítást tesz, hogy a felperes az szövetség-ből jogosulatlanul pénzt vett volna ki, az szövetség-től jogosulatlan pénzhez jutott. Az írás úgy fogalmaz „kifejezetten úgy tűnhet: a szövetség körül tudatosan építettek ki egy pénzszivattyúzásra létrehozott céghálót.” A tűnhet kifejezés használata azt jelenti, hogy a közlő azt feltételezi, hogy céghálót hoztak létre pénzszivattyúzásra.

[11] A cikk ezt követően azt is közli, hogy ezen vélekedése mely tényeken alapul, tartalmazza azt is, hogy mit ért céghálón.

Az szövetség ügyviteli rendszerével kapcsolatban leírja, hogy ennek fejlesztése a cég2 Kft. feladata volt, a cég2 Kft. az felperes Csoportba tartozó cég3 Zrt. tulajdonába került, így az szövetség-től éveken át bevételhez jutott.

Az írás szerint az szövetség elnökségének döntése alapján az ügyviteli rendszert fejlesztik, amivel az cég4 Zrt.-t bízták meg, akit „felperes-közeli” informatikai szolgáltatónak nevez; és tájékoztat az új informatikai szolgáltató és a felperes üzleti kapcsolatáról is, az cég4 az felperes Csoportot tartja a legfontosabb ügyfelének, illetve nemzetközi terjeszkedése leköveti az felperes-t, ezért a cikkíró nevezhette „felperes közeli” cégnek annak ellenére is, hogy a cégek között nincs tulajdonosi vagy személyi kapcsolat, csak gazdasági-üzleti kapcsolatkötődés.

[12] Az írás tehát pontosan közli, tartalmazza azon adatokat, hogy mire alapítja a „cégháló” kifejezést, az szövetség számára tevékenységet végző informatikai cégek a felpereshez is kötődnek, a felperessel (is) üzleti kapcsolatban állnak; a „pénzszivattyú” kifejezés logikai alapja pedig az cég Kft. (ill. ennek számlázása), akivel a felperes először üzleti kapcsolatban állt, majd az felperes Csoportba tartozó cég3 Zrt. tulajdonába került.

[13] A cikk tehát egy közérdekű témában fejtette ki a véleményét; a felperes tévesen hivatkozott arra, hogy az a valós tényeket hamis színben tünteti fel. Az újságíró a cikkel felhívta a figyelmet az üzleti kapcsolatokra, a gazdasági összefonódás lehetőségére. Egy demokratikusan működő jogállami rendszerben természetes, hogy egy újságcikk alapján vizsgálat indulhat, ami igazolhatja a cikk sérelmezett következtetései, közlései helyes, vagy helytelen voltát. A cikkben az állításként megfogalmazott vélemény a felperes számára sértő, azonban e körben nem igényelhető helyreigazítás. A közügyekkel összefüggésben álló értéktételek vélemények attól függetlenül élvezik a véleményszabadság oltalmát, hogy azok helyes vagy helytelen, tetsző vagy nem tetsző, értékes vagy értéktelen gondolatokat tartalmaznak, a tényállítás vélemény is tartalmazhat.

[14] Az újságíró tényeken alapuló helyes vagy helytelen véleménye nem hamis színben való feltüntetés, a cikk nem tett arra vonatkozóan tényállítást, hogy a pénzszivattyúzás valóban történt, csupán azt állítja, hogy „úgy tűnhet” tudatosan építettek ki ilyen céllal, vagy erre alkalmas céghálót, ami egyértelműen az újságírói vélemény közlése.

[15] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és az I. rendű alperes keresete szerinti helyreigazító közlemény közzétételére kötelezését, valamint a II. rendű alperes perköltségben való marasztalását kérte.

[16] Álláspontja szerint az alperesek az ellenkérelmükben úgy nyilatkoztak, hogy a kereset három közlést sérelmez, ezen alperesi álláspontot rögzíti az elsőfokú bíróság ítélete is. Ugyanakkor nem három közlést sérelmezett, az alperesek pedig nem vitatták a keresetlevélben feltüntetett keresetének 9., 11., 12., 14., 15., 16., 17. és 19. pontjában foglaltakat, így az elsőfokú bíróság ezen kérelmek vonatkozásában nem hozhatott volna elutasító ítéletet.

[17] Az elsőfokú bíróság ítélete a sérelmezett cikket és a sérelmezett közléseket nem a valóságos tartalmuk szerint vette figyelembe, nem a maguk egészében vizsgálta. A laikus olvasó számára is egyértelműen érthető és lényeges különbség van az írásban közöltek és a valóság között. Az alperesek a sérelmezett közlések valóságát nem bizonyították. Abban az esetben is igaz ez, ha a sérelmezett közléseket a másodfokú bíróság véleménynek minősítene, mert az azok alapjául szolgáló tényeket, azok valóságát az alperesek nem bizonyították.

[18] A sérelmezett írás nem véleménycikk, az az I. rendű alperes, mint gazdasági szaklap hírei között jelent meg, mely azt állítja, hogy célzatosan céghálót szőtt a szövetség köré, amelyen keresztül jogellenesen pénzt szivattyúz ki, azaz törvénybe ütközően pénzt von el az szövetség-től. Ezt az álláspontot támasztja alá, hogy egy országgyűlési képviselői kérdésre a Legfőbb Ügyész a Nemzeti Nyomozó Irodához fordult a cikk kivizsgálására.

[19] A cikk címe egy figyelemfelkeltő állítás, amely önmagában is vizsgálandó, másrészt ennek az állításnak többszöri megismétlése történik a későbbiekben. A sérelmezett állítások nem a cikkben közölt tények alapján levont következtetések és nem is állításként megfogalmazott vélemények. A közlések megítélése szempontjából nincs annak jelentősége, hogy az I. rendű alperesi írásban a „tűnhet” szó szerepel, és azzal próbálta az írásban foglalt durván sértő és alaptalan állításait relativizálni.

[20] Az alperesek a sérelmezett írásban előadottak valóságtartalmát nem bizonyították annak ellenére, hogy többször megismételte, hogy ő maga annyit ismer el, hogy a vitatott cikkben szereplő gazdasági társaságokkal üzleti, polgári jogi kapcsolatban áll. Elmulasztották azt annak ellenére, hogy a jogszabály, valamint a PK 14. számú állásfoglalás alapján is a sajtószerv köteles bizonyítani a közlések valóságát és az idéző végzésben is erről kapott tájékoztatást az elsőfokú bíróságtól.

[21] Az alperesek a cikkben szereplő adatok körében az ellenkérelmük második oldalán nyilatkoztak, azonban annak valóságtartalmát nem bizonyították.

[22] Amennyiben az alperesek által megjelölt alapadatok bizonyítottak és valósak lennének, abban az esetben sem szolgálhatnának a kifogásolt közlések alapjául. A ténybeli alapoknak logikai és oksági kapcsolatban kellene állniuk a levont következtetéssel, márpedig az alperesek által megjelölt alapadatok semmilyen oksági és logikai kapcsolatban nem állnak az elsőfokú bíróság által véleménynek minősített közlésekkel. Hangsúlyozta, hogy az felperes Csoport, ideértve a cég2 Kft.-t is négyszer annyi támogatást, szponzorációt bocsátott a szövetség rendelkezésére, mint amennyi díjat az szövetség fizetett a cég2 Kft.-nek.

[23] Álláspontja szerint jelen esetben tényállításról van szó a vonatkozó hazai és nemzetközi joggyakorlat alapján. Az, hogy egy jogi személy egy másik jogi személy köré céghálót sző és azon keresztül pénzt szivattyúz ki belőle ellenőrizhető és igazolható ténykérdés. Az, hogy kötelmi, polgári jogi jogviszonyban áll az cég Kft.-vel és az cég4 Zrt.-vel, nem biztosított vékony ténybeli alapot ahhoz a tényállításhoz, de véleményhez sem, hogy velük egy céghálót alkotna. Nem alapozza meg, hogy a cégháló célzatosan, jogellenes céllal szivattyúzna ki pénzt az szövetség-ből.

[24] Álláspontja szerint téves azt állítani, hogy a cégháló jelentése nem tulajdonosi összefonódást jelent és ettől eltérő értelmezést a sérelmezett cikk sem artikulált.

[25] Az szövetség fizetett a cég2 Kft.-nek azt megelőzően, hogy ezen cég felperesi cégcsoportba került volna, pályázati úton elnyert és ténylegesen szerződészerűen teljesített szolgáltatásért. A pénzmozgás iránya nem az szövetség-ből a felperesi cégcsoport irányába, hanem a felperesi cégcsoportból a szövetség irányába mutat a szponzoráció révén, így pénzszivattyúzásra emiatt sem kerülhetett sor, ez fogalmilag kizárt.

[26] A sérelmezett írás a magatartása vonatkozásában szándékos tudatosságot és célzatosságot tartalmaz, ezt külön is bizonyítania kellett volna az elsőfokú eljárásban az alpereseknek.

[27] Iratellenesnek tekintette az elsőfokú bíróság ítéletének azon megállapítását, hogy a pénzszivattyú kifejezés logikai alapja az cég Kft., illetőleg ennek számlázása, akivel a felperes először üzleti kapcsolatban állt, a felperes Csoportba tartozó cég3 Zrt. tulajdonába került. Az cég Kft. soha nem tartozott az felperes Csoportba.

Az alperesek még csak nem is állították és így nem is bizonyították, hogy az cég Kft. és a felperes közötti kötelmi, polgári jogi jogviszonynak mi a tárgya, ki és milyen szolgáltatást nyújt kinek, továbbá ki fizet kinek.

[28] Kiemelte, hogy amennyiben esetlegesen a bíróság megállapítása szerint az általa igényelt helyreigazítási közlemény terjedelme meghaladja a sérelmezett cikk által indokoltakat, akkor jogosult a szövegét maga meghatározni.

[29] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság ítélete nem tartalmaz indokolást a keresetének 9-19. pontjában foglalt valamennyi sérelmezett közlés vonatkozásában, így az elsőfokú ítélet a Pp. 341. § (1) bekezdésébe ütközik.

[30] Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és felperes perköltségben való marasztalását kérték.

[31] Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság sem anyagi, sem eljárásjogi szabálysértést nem követett el, helyes döntést hozott.

[32] A sérelmezett közléseket nem elszigetelten, hanem a szöveggörnyezet alapján szükséges vizsgálni. Az cég4 Zrt.. valamint a cég2 Kft. és a felperes kapcsolatát mutatja be az írás, feltárta a cégadatokat, illetve egyéb tényeket, amelyek alapján az átlagolvasó is megfelelő következtetéseket vonhatott le. A cégháló és pénzszivattyú közlések vonatkozásában, valamint, hogy az érintett cég miért tekinthető felperesközeli cégnek, az írás iránymutatást ad, illetve közli az adatokat, amely alapján szintén megfelelő következtetésre juthat az olvasó.

[33] A védekezése egységes volt, az valamennyi sérelmezett közlésre vonatkozott.

[34] A felperes fellebbezése nem megalapozott.

[35] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére, vagy a Pp. 381. §-ában szabályozott, annak mérlegelhető hatályon kívül

helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a fellebbező felperes sem hivatkozott.

[36] Az alperesek ellenkérelmükben és az elsőfokú bíróság az ítéletében is helytállóan csoportosították a felperes keresetében feltüntetetteket három összefoglaló közlés köré. A felperes a helyreigazítás iránti igényében ténylegesen a céghálót szőtt, valamint a pénzszivattyúzásra alkalmas cégháló, valamint az cég4 Zrt. mint felpereshez közeli informatikai szolgáltató közlések különböző módú cikkbéli megjelenését sérelmezte, a való tények hamis színben való feltüntetésére vonatkozó kérelmei is a valótlan tény állítására vonatkozó igényével egyezett meg lényegi tartalmában. Ennek megfelelően az alperes érdemi védekezése kiterjedt valamennyi felperesi igényre és az elsőfokú bíróság ítélete is kiterjedt a felperes valamennyi kereseti kérelmére.

[37] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemi döntésével egyetértett, így az ítéletét a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[38] Az alperesi írás közügyet érint, a felperes az ország legnagyobb pénzintézete, az szövetség pedig a legnépszerűbb sportjának országos sportági szakszövetsége, így az utóbbi informatikai rendszerével kapcsolatos vélemények, az azokat működtető gazdasági társaságok megválasztásával és annak lehetséges okaival kapcsolatos közlések, a véleménynyilvánítási szabadságot fokozottabb védelmére kell, hogy élvezze.

[39] A sérelmezett cikk főtémája az, hogy az szövetség jegyértékesítő rendszere, illetve egy másik, belső használatú IT rendszere, ún. rendszer neve-rendszer nem megfelelően működik és az, hogy ezen hiányosságok régóta fennállnak, a kifogásolt írás pedig ennek lehetséges okát kívánja feltárni.

[40] A felperes helytállóan hivatkozott arra, hogy egy cikk címe önállóan is vizsgálható. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint „A cím nem egy a cikk mondatai vagy fordulatai között, hanem az olvasók figyelmének felkeltésében és a cikk tartalmának megragadásában központi szereppel bíró kiemelés, amelynek így adott esetben a személyiségi jogok sérelmére nézve is fokozott hatása lehet. Ez a kiemelő, hangsúlyozó szerep az írás címének önálló jelentőséget ad, amihez önálló értékelésnek kell társulnia a személyiségvédelem körében. Az írás címének megítélése ezért nem oldható fel a többi résszel való együttes értékelésben.” {8/2018. (VII. 5.) AB határozat Indokolás [31]}.

[41] A perbeli esetben azonban a cím: „cikk címe” azt közvetíti az olvasó felé, hogy az szövetség tevékenységében közreműködő cégek kiválasztását a felperes befolyásolja. Önmagában ez nem minősül olyan közlésnek, amely alapján az olvasó pusztán ezen információ birtokában a felperes vélt tevékenységéről egyértelmű tájékoztatást kapna és az

alapján egy konkrétan meghatározható és igazolható tevékenységre asszociálna, így az nem tényállítás, hanem a cikkben később kifejtettek összefoglaló értékelése.

[42] A cikk leadje tartalmazza azt is, miszerint a „...[m]egkeserítő informatikai megoldások mind a egyéb érdekelt1 által vezetett felperes-hez kötődő cégek munkáját dicsérik. Magyarán cikk címe.” Az olvasó számára tehát már az írás első részében kiderül, hogy a címben is említett cégháló létrehozatalára vonatkozó újságírói vélemény alapja azon nyugszik, hogy a hibás informatikai rendszereket a felpereshez kötődő cégek üzemeltetik.

[43] Az írás ezt követően az informatikai rendszereket készítő, működtető gazdasági társaságok, így először az cég Kft., majd a cég2 Kft., végül az cég4 Zrt. vonatkozásában is közli azt az olvasóval, hogy mely gazdasági kapcsolatokra, mely ezen társaságok általi általános tájékoztatásra tekintettel minősíti ezen cégeket a felpereshez kötődőnek. Azon tényeket, amelyeket az alperesi cikk a három nevezett gazdasági társaság vonatkozásában leírt, a felperes sem vitatta, mindezek alapján a kifogásolt újságírói vélemény kellő ténybeli alappal rendelkezett.

[44] Általánosságban rögzítendő, hogy a cégháló felhasználásra vonatkozó minősítés nem csak akkor alkalmazható, amennyiben az érintett gazdasági társaságok tulajdonosai között személyi átfedés áll fenn. Jelen esetben az írás olvasója számára maga a cikk teszi egyértelművé, hogy mely tények alapján fogalmazza az újságíró ezen véleményét. E körben a Fővárosi Ítéltábla utal a [42] pontban már kifejtettekre, valamint arra, hogy a cikk alcíme” alcím után így szól az írás:

„Az szövetség két nagy informatikai rendszerében a sorozatos hibákon kívül egy közös van: a jegyértékesítő és az ügyviteli rendszert is az felperes-hez kötődő cégek fejlesztik. Tekintettel arra, hogy a szövetség elnöki tisztségét 2010 óta egyéb érdekelt1, az felperes elnöke tölti be, az említett IT-projektek beszállítóinak kiválasztása erősen problémás. Ha azonban mélyebbre ásunk az ügyekben, kifejezetten úgy tűnhet: a szövetség körül tudatosan építettek ki egy pénzszivattyúzásra létrehozott céghálót.”

Ezen írásrészek nem hagynak kétséget afelől az olvasóban, hogy az alperesi újságíró a felperes és az említett cégek közötti kapcsolat, valamint a felperes és szövetség elnökének azonossága okán tekinti az utóbbit szervezetet érintő céghálónak az említett cégek megbízását.

[45] A pénzszivattyú közlést illetően az átlagolvasó nem tulajdonít annak olyan jelentést, hogy az mindenképpen bűncselekmény elkövetését is feltételezi, függetlenül attól, hogy a Legfőbb Ügyész a sérelmezett írással kapcsolatos országgyűlési kérdéseket miként minősíti. Hangsúlyozandó az is, hogy jelen esetben a fent már idézett cikkrészlet alapján az újságíró közli azon tényeket is, amely alapján a kérdéses cégek informatikai tevékenységének díjazását, az szövetség általi ellenérték megfizetését értékeli pénzszivattyúzásnak.

[46] Azt nem vitatja a másodfokú bíróság, hogy az alperesi újságíró által levont következtetés markáns, de vélemény helyességéről, vagy helytelenségéről bíróság nem határozhat, mindezekre tekintettel helyreigazításnak sincs helye.

[47] Az cég4 Zrt.-t felperesközeli informatikai szolgáltatónak nevezni, szintén véleménynyilvánítás, amely alapját is tartalmazza az írás utolsó szerkezeti egysége, amely hivatkozik arra, hogy ezen cég nemzetközi terjeszkedése lefedi a felperes külföldi akvizícióit, továbbá azon lényeges körülményt is, hogy ezen cég maga tekinti a felperesi cégcsoportot a legfontosabb ügyfeleként.

[48] A felperes fellebbezése annyiban alapos, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének [48] pontjában iratellenesen került az rögzítésre, hogy az cég Kft. az felperes Csoportba tartozó cég3 Zrt. tulajdonába került, ezt az alperesek sem állították az ellenkérelmükben és a keresetlevélhez csatolt cégekivonat sem támasztja alá, így a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének ezen részét mellőzi.

[49] A másodfokú bíróság döntése folytán a felperes pervesztes lett a fellebbezési eljárásban, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles megtéríteni a Pp. 499. § (1) bekezdés második mondata alapján a II. rendű alperes költségeit. A 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése, valamint a 3. § (6) bekezdése alapján, a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban álló perköltséget állapított meg a másodfokú bíróság.

[50] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján a felperest kötelezte az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (3) bekezdés c) pontja és a 46. § (1) bekezdése alapján számított 48.000 forint összegű fellebbezési eljárási illeték viselésére.

[51] A másodfokú bíróság tájékoztatja a felperest, hogy a fellebbezési illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pont].

Budapest, 2024. szeptember 26.

Dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró